

lesdma, läks ta isse fallamahti ta järrele, et saaks nähha, kuhu ta lähhäks.

Noor mees ruttas otsekohhe joostes linna wangihoneesse, kus ta ukse peale lepputas ja siis sisese lahti. Pealik astus ka tasssa illukeste ta järrele, ja näggi köik, mis sündis ja mis pärast noor mees ennast olli ärra mürud.

Tennua iissa olli wangis saea rubla pärast, mis ta ei jäündud maksta. Poeg olli selle pärast ettevõtmud, ennast müua ja käerabhaaga omma iissa wangitornist lahti peasta. Kui ta wangihoneesse tulli, astus ta üllewataja ette ja audi sedda rahha temma käte. Sealt ruttas ta iissa jure, haffas temma ümber faela ja kulusas temmale lahtsamist. Pealik, kes fallaja olli sisese tulnud, astus ka nisammuti wangituppa ja näggi, kuid a wanna auväärset iissa poea käest kinni hakka ja halleduse pärast ei wöinud sõnnagi lausuda, waid agga silmaüega poea pead kastis, römuga tedda önnistades. Pealiku süddaa lõi halledaks, et nisuggune hea poeg omma wannemaid piddi mahhajätma. Ta astus mõllemate ette ja ütles wanna iissale: „Olge rahbul, ja ilma murreta, minna ei raatsti mitte nisuggust last, kui teie poeg on, omma auväärset iissa kaendslast rahha pärast ärra kiskuda; ma tahapan teie

römu veel kasvatada! Teie poeg on pri! ma kingin teile need sadda rubla ja ei tahhatse mitte selle rahha järrel, mis ni head kassu on saatnud.” — Jösa ja poeg langesid pealiku ette mahha, tedda tännades, ja poeg pallus ennast kasa wötta ja ütles, et ta ei tahhaks nisugguse hea herrale fogguniste mitte kahju teha. Alga hea süddamega mees ei lasknud sest ennami sõnnagi räkida, waid wöttis mõllemate käest kinni ja wiis neid wangitornist wälja. Pärast sedda reisis ta omma male, röömsa süddamega, teades et ta kaks armastuse wäärt innimest olli römuvtanud.

Sir. 3, 6. 7. 8. Kesk Jö sandat kardab, auustab iissa; ta tenib neid kui Jö sandat, kes tedda sünmitanud. Üluusta omma iissa tö ja sõnnaga, et temmast öniistus so peale tulleks. Sest iissa õnnistamine kinnitab laste kojad.

Meie tru Jummal ellab veel.

Pühhapäiva hemmikul istujid kord iissa ja emma lastega söma laua jures. Väike paistis kennaete akenast sisse ja linnukesed taeva al testsid röömsaste omma heält. Kõik kohhad ümber-